

JAK JSEM BRÁ•NIL RODIÄŒE

ÄŒEtrtek, 15 Ä•ervenec 2021

Ti,

kteÄ™Ä- sledujÄ- mÄŒ Ä•ivotopisnÄŒ Ä•ÄineÄ•ky delÄjÄ- dobu, vÄ›dÄ-, Ä•e jsem vÄ•dy byl ponÄ›kud vÄ›tÄjÄ- postavy. PÄ™esto jsem ale nikdy nebyl nÄ›jakÄ½ rvÄjÄ• a fyzickÄ½m stÄ™etnutÄ-m jsem se vÄ•dy vyhÄ½bal. Byl jsem vÄ•dy takovÄ½ umÄ-rnÄ›nÄ½ a mÄ-rovÄ½. Jen na pÄjř vÄ½jimek. PÄ™iznÄjvÄjm ale sebekriticky, Ä•e jsem ve dvanÄjcti letech ve dveÄ™Ä-ch poÄjty naproti Hotelu Pivovar v KojetÄ-nÄ› ztloukl mladÄ½ho KozÄjřka, starÄjÄ-ho bratra toho pozdÄ›jÄjÄ-ho cyklistickÄŒho reprezentanta v ZÄjvodu mÄ-ru, aÄ¾ mÄ›l krev rozmazanou po ksichtu a po koÄjili.

Zavinil si to sÄjm: mÄ› bylo 12 a mu 13, byl starÄjÄ- neÄ¾ jÄj a jÄj jsem zrovna tehdy zaÄ•al nosit brÄ½le. A on si myslel, Ä•e kdyÄ¾ je starÄjÄ-, Ä•e mu to projde a nadÄjval mi "cvigroÄ™", jako Ä•e je to straÄjnÄj hanba nosit brÄ½le! DÄ›ti jsou krutÄŒ, jak jistÄ› vÄ-te. Tak jsem sundal ty brÄ½le a dal mu pÄ™es drÄ¾ku. NemÄ›l si zaÄ•-nat.

To jsem byl tehdy jeÄjtÄ› malej, aÄ¾ okolo patnÄjctÄŒho roku jsem vyrostl do svÄ½ch dvou metrÄ, a byÄ¾ jsem byl tehdy jeÄjtÄ› pomÄ›rnÄ› hubenÄ½, zÄjjem se se mnou prÄj se ztratil, i kdyÄ¾ to v tÄŒ dobÄ› a v tÄŒ generaci byla oblÄ-benÄj kratochvÄ-le. Chodili jsme na "Ä•aje" do Technoplastu do ChropynÄ›, a ani tam se Ä¾ÄdnÄŒ rvanÄ- nekonalo. MÄ›l jsem svÄ½ch 198 cm a 115 kilo, svaly na rukou jako Herkules (Rambo tehdy jeÄjtÄ› neexistoval) a bylo mi devatenÄjct, v tom vÄ›ku mÄj mlÄjdeÄ¾ ve zvyku se tvÄjÄ™it sveÄ™epÄ›, taky jsem vypadal sveÄ™epÄ› - dokonce tak moc, Ä•e pouhÄ½ mÄ›j zjev zastavoval rvaÄ•ky - o Ä•emÄ¾ mÄ-Ä¾ svÄ›dÄ•it mÄ›j Äjvagr Pavel (tehdy nebyl Äjvagr, tÄ-m se stal aÄ¾ Ä•asem), kterÄŒho na zÄjbavÄjich poÄ™Äjd chtÄ›l nÄ›kdo mlÄjtit, on mÄ›l a mÄj takovÄ½ zahnutÄ½ nos jako orel, tak snad proto.

To pak vÄ•dy pÄ™ibÄ›hla moje sestra, "RosÄ•o, poÄ• ven, Pavla tam chcou zbÄ-t!" a tak jsem vyÄjel ven a beze slova se postavil za rÄj doby Ä•toÄ•nÄ-ka. Pavel se podÄ-val vzhÄru a bitkaÄ™ se otoÄ•il taky, kam se to Pavel dÄ-vÄj, a s hrÄ-zou zmerÄ•il mne (to uÄ¾ bylo po tom, co jsem zkouÄjel obliÄ•ejem pÄ™erazit tu trnku na uhÄ™Ä-Ä•skÄŒ kopci): "A co ty chceÄj?" "Abyš ho nechal a uÄ¾ si ho nevÄjim!" "No, Äjak ja, Äjak se nic nedÄ›je, ne???" A bylo to. TÄ-mhle zpÄ› sobem jsem se zÄ•astnil mnoha rvaÄ•ek.

Pak jsem jeÄjtÄ› pÄjř kilo pÄ™ibral a po Ä•ase mne poslali na vojnu do mÄ-rovÄ½ch vojsk VarÄjavskÄŒ smlouvy, kde jsem byl taky velice mÄ-rotvornÄ½. OpÄ›t vÄ½jimkou byl pÄ™Ä-pad na dÄ›looddÄ-le v PrachaticÄ-ch, kde jsem byl jako novÄ½ baÄ¾ant na PTRS (ProtitankovÄŒ Ä™Ä-zenÄŒ stÄ™ely - takovÄj blbost, co jsem pÄjř mÄ›sÄ-cÄ™ musel nosit na zÄjdech), a tam jsem zcela vÄ½jimeÄ•nÄ› zmlÄjtil Ä•tyÄ™i vojÄjky druhÄŒho roÄ•nÄ-ku zÄjkladnÄ- sluÄ¾by (vÄjechny najednou prosÄ-m), a nacpal jsem je kaÄ¾dÄŒho do jednÄŒ tÄŒ plechovÄŒ skÄ™Ä-Äky, co stÄjly na chodbÄjich (ve skuteÄ•nosti jsem tam nacpal jen tÄ™i, ten Ä•tvrÄ½ tam uÄ¾ vlezl v podstatÄ› dobrovolnÄ›, kdyÄ¾ vidÄ›l, Ä•e se na nÄ›j Ä¾enu).

Jako zdÄ›vodnÄ›nÄ- dodÄjvÄjm, Ä•e mne chtÄ›li Äjkanovat, to oni mne chtÄ›li nacpat do jednÄŒ tÄŒ skÄ™Ä-Äky a Ä•e prÄ½ mÄjm uvnitÄ™ ÄjtÄ›kat. MnÄ› takovÄj Ä¾Äjdist velmi rozÄ•Ä-lila a tak to dopadlo. Moje reputace mne pak pÄ™edchÄjzela a Ä¾ÄdnÄŒ dalÄjÄ- incidenty se nekonaly. Ti Ä•tyÄ™i si nikdy nestÄ›Ä¾ovali a velitel podporuÄ•Ä-k KrejÄ•Ä-k se to podle mne ani nikdy oficiÄjlnÄ› nedozvÄ›dÄ›l, ale mnÄ› hned potom pÄ™eloÄ¾ili k dÄ›lostÄ™elcÄ™m ke KÄ™upalovi. To byl zase opilec a ten si mne kaÄ¾dÄ½ den posÄ-lal do mÄ›sta pro tuzemskÄ½ rum za 33.50, protoÄ¾e vÄ›dÄ›l, Ä•e jÄj nepiju a tak mu to nevypiju.

UznÄjvÄjm, Ä•e i pÄ™es svÄŒ mladistvÄŒ nadÄjenÄ- a celkovou pÄ™erostlost,

bych asi nebyl tak zrušeno 1/2 ve cpani - Aty - len 1/2ch Arijan - do těch sk - n - k, neb 1/2t toho, 3/4e p - r t 1/2dn - p - ed - m jsem nedobrovolně (j - jsem se nikdy nehl - sil na nic dobrovolně) absolvoval na Grab - tejn (ofici - ln) psovodi, ale d - lalo se tam v - echno mo - n) t - m - s - n - v 1/2cvik v - emsi, co se tehdy naz - valo QS-1. Nebylo to judo, nebylo to karate nebo kung-fu, ale n - padn - se to podobalo tomu rusk - mu sambo (co 3/4 jsme tehdy jist - 3/4e nev - d - li).

Dnes si mysl - m, 3/4e to byla - esk - verze sambo, kdy 3/4 SSSR n - co takov - ho na - dil - esk - arm - d - , tak si z n - s ud - lali pokusn - kr - l - ky. P - ru - ka se jmenovala QS-1 a m - m ji dodnes tady v USA, proto 3/4e jsem ji jim tehdy ukradl. Kdy 3/4 se m - la na konci v 1/2cviku vracet, vytrhl jsem j - z desek a m - sto toho tam nacpal Zakl-1-1, kter 1/2 byl podobn - velk 1/2 a vr - til Zakl-1-1 s deskami od QS-1. V p - ru - ce jsou r - zn - hr - zostra - n - formulace ps - iny "vojensk 1/2m stylem" t - doby jako: "P - pou - it - tohoto chvatu nelze p - edpokl - dat, 3/4e by nep - tel z - sah p - e - il." Buhehe!

Dneska u 3/4 si nejsem jist - mi j - ny, ale mysl - m, 3/4e na - imi instruktory byli brat - m - Jaklov - a jak 1/2si - pi - ka, tehdy velmi mlad - lampas - jci, kte - napsali i tu p - ru - ku. V 1/2cvik byl v m - m p - pad - stejn - na nic, proto 3/4e se mezit - m p - ilo na to, 3/4e jsem politicky nespolehliv 1/2 a byl jsem v podstat - za trest p - elo - en nap - ed do muni - jku v Babic - ch u Prahy a pozd - ji do Prachatic, v - cem - n - k t - m, se kter 1/2mi se moc nepo - t - talo; - dajn - bojov - mu - tvaru hned za Boub - nem.

A pak jsem p - il z vojny a za n - jakou dobu potom se vd - vala moje sest - nice Hani - ka - p - buzn - z mat - iny strany. Svatba se konala v Bezm - rov - , to je mal - vesnice kousek od Krom - - 3/4e, v kulturn - m dom - . Z mat - iny strany jsem m - l pouze 4 bratrance a sest - nice, tak 3/4e n - s zvali na ka - dou svatbu - z Hedv - kovy strany jsem m - l 36 bratranc - a sest - nic, tam u 3/4 to bylo po - etn - j - . Ale tohle bylo z mat - iny strany a tak n - s tam nebylo tak moc a j - jsem byl na z - v - r svatby ur - en jako zn - m 1/2 abstinent a hlavn - majitel fungl nov - ho emb - ka - lut - barvy k tomu, abych pozd - ve - er rozv - 3/4el podnapil - hosty ze svatby dom - - v - t - jinou to bylo jen do Krom - - 3/4e, tak to nebylo daleko. A tam se p - ihodil ten dal - incident, kdy jsem pouze br - nil sv - rodi - e (byl jsem vychov - n k respektu k rodi - m, star - m a - en - m, 3/4 - dn 1/2 jin 1/2 respekt nebyl zm - n - n), jmenovit - sv - ho otce.

Mezi hosty z - enichovy strany - tedy ne m - pokrevn - p - buzn - - byli dva mlad - kluci, dvoj - ata, asi 19 let, n - ramn - vysoc - , t - m - m - velikosti, takzvan - "p - ed vojnou", kte - m - se na t - svatb - nez - zen - opili - prost - byli o - ral - jak ty pumy. Odolnost proti alkoholu ve - ker - 3/4 - dn - . Dostalo se mi - dosti od otce nev - sty, a - jednoho z nich zavezu dom - .

P - m - sem autem p - ed vchod a m - j vlastn - otec p - iv - d - l toho o - ral - ho mlad - ka, kter 1/2 v obou rukou dr - el l - hve n - jak - ho alkoholu, m - val s nimi a vyk - m - koval n - jakou p - se - . P - ede dve - m - m - ho emb - ka, kdy 3/4 se ho m - j otec sna - il natla - it do zadn - ch dve - m - , a nav - c mu sebral ty dv - fla - jky, aby mne n - hodou s t - m zezadu za j - zdy nepra - til do hlavy. Co 3/4 opil - ho mlad - ka natolik popudilo, 3/4e popadl m - ho otce za klopy saka a za - al ho zvedat do vzduchu - vzhledem k tomu, 3/4e m - j otec byl pouze okolo 170 cm a kluk o hlavu v - t - , tak se mu to da - ilo.

A tehdy do - ilo k reakci, na kter - dodnes pop - r - m - m - myslnou vinu, bylo to n - co podv - dom - ho - a obrana z QS-1. Jednou rukou jsem proto stla - il mlad - kovy ruce dol - , aby se m - j otec dostal nohama na zem, a druhou jsem ho m - r - ounce plesknul n - kde mezi doln - - elist a krk. Kluk vyvalil o - i a ud - lal n - co, co bylo tehdy zn - mo jako z olympi - dy v Mexiku - Fosbury flop: prohnul se v z - dech a z - dy nap - ed se pozadu sna - il p - esko - it st - echu m - ho nov - ho - lut - ho emb - ka. Jen 3/4e skok nedokon - il a padl z - dy na st - echu auta. Zd - - en a strachuj - ce se o st - echu, jsem se hnal, 3/4e ho odtamtud st - hnu, ale on pomalu sklouzl a z - stal le - et na zemi. V bezv - dom - a ned 1/2chal.

V ten moment selhala moje matka a za - ala kv - let: "Ty vrahu!

Tady nemám žádné další; dále, co tě někde naučili!" Namítl jsem krátcí, že fakt, že jsem měl dva metry, 130 kilo a sálu áderu v pravé ruce 600 kg, je přímé devět metrů - zaslouha (byl jsem hedvábovskými geny, vady v jejich mimu máho otce měli dva metry - máj dědek, jeho bratři, atd.) a přímistoupil jsem ke své verzi Heimlichova manévru, tedy že jsem téměř klekl spratkovi na hrudník. Je možné, že to vjechla nevydržela, ale v každém případě zaal dále chat a velice spokojeně se vyblil vedle auta. Situace byla zachráněná. Nakonec jsem tedy parchanta zavezl domů k němu do Kroměříže, přímědal ho ještě márně groggy jeho matce a odjel.

Tak jsem bránil své rodiče, by tě nade mnou pak ještě dlouho kroutili hlavou a otec jako vady zlehčoval celou situaci ("Dyť příměce o nic nejlo! Jen mne trochu zvedl do vzduchu!") a strážc (otec nevěsty) na mne pak dlouho dále takové ty ksichty, že se na mne ani nemá podávat, jak jsem jim zruinoval takovou přímknou svatbu, kdy byli v jejich nepřátně oárali, že jo. Já jsem pro jistotu brzo potom emigroval a uá se na mne nikdo dává nemusel. Jo, a Hanička se přímě potom asi za dva roky rozvedla, ale to uá jsem byl pryč, takže doufám, že mi eventuálně bylo odpuštěno.

ROSS
HEDVÁBOEK